

DE LA NEAJUNSURILE MAJORE ALE „EPOCII DE AUR”,
LA PROCESUL DE „REÎNVĂȚARE” INERENT ANILOR '90

Rezistența mea vine din istoricul personal, dar și din suportul echipei

Avocatul Ernest Popovici este o distinsă personalitate a mediului de afaceri din România, una de prim rang în piața serviciilor de asistență juridică. Profesionalist recunoscut, dinamic și încrezător, s-a implicat în cele mai diverse arii de expertiză și în viața cetății, în general. Cu realism, dar și optimism moderat, domnia sa crede că în România sunt destui oameni competenți, care pot și vor să facă ceva. Că „balta are pește” și satisfacția „capturii” trebuie să motiveze pe fiecare.

Interviu cu Ernest Virgil Popovici, Senior Partner și Fondator Popovici Nițu & Asociații

Ați absolvit dreptul în București în 1980, iar în 1988 ați părăsit România. În 1995 ați revenit în România după o lungă și consistentă experiență didactică și profesională la Londra și Paris. Aici ați pus bazele Popovici Nițu & Asociații, entitate de referință pe piața de profil. Cu toate acestea, întreb: a existat vreun moment când ați regretat revenirea?

Sigur, evoluția României în ultimii 20 de ani ar da oricui și motive să se felicite pentru revenire, dar și să o regrete. La mine însă lucrurile sunt un pic diferite, datorită profesiei. Întâi, pentru că în toți acești ani, timpul meu profesional s-a împărțit echilibrat între București, Paris, Londra, Geneva sau alte capitale europene. Pentru că avocatura de business este din ce în ce mai integrată și, totodată, din ce în ce mai delocalizată. În al doilea rând, mi-am păstrat legăturile cu Franța, țara mea adoptivă, al cărei cetățean activ sunt. Mai mult, sunt un membru implicat al comunității fran-

ceze. Așadar mi-e greu să discut în termeni de revenire și regret; sigur, am baza profesională în București, însă clientela, modul de a face avocatură în secolul 21, comunitatea din care fac parte, prietenii și apropiații, toate mă țin aproape de lumea în care am emigrat în anii '80.

Anterior reîntoarcerii, ați lucrat pentru mari case de avocatură globale precum Allen & Overy Londra, Gide Loyrette Nouel și Jeantet & Associates din Paris. Cât de mult au contat aceste experiențe în activitatea dumneavoastră de aici?

Au contat semnificativ, la fel și experiența mea românească, stagiatura tradițională, cu mari maestri ai barei, ingeniozitatea la care te obliga avocatura în vechiul sistem, răbdarea, dar și creativitatea necesare.

Dacă ar fi totuși să menționez ceva, pot

spune că am învățat mai repede că încrederea în tine, dar și a celorlalți în tine, se câștigă. Cred că am mai spus public această istorie personală. În anii '92-'93, eram la Paris și o mare companie europeană dorea să demareze o investiție în România. În domeniul lor, găsiseră și parteneri locali, cu care negociau mai multe tranzacții simultane. După mai multe runde de întâlniri, cu nopți pierdute și cu inerentele greutăți ale negocierilor acelor timpuri, am participat la o întâlnire la sediul companiei unde, alături de general counsel și de Secretarul General al grupului – doi juriști eminenti –, am prezentat Consiliului de

vedere. Întâi tehnologia a schimbat și schimbat lucrurile continuu, inclusiv natura serviciului avocațial. Mă uit la mine, spre exemplu: geanta de dosare și legislație a fost înlocuită cu geanta de echipamente IT, computer, tabletă, telefon, o linie întreagă. Pentru că lumea s-a schimbat ea însăși, globalizarea, regionalizarea, centrele de decizie sunt toate diferite față de 1995. Dar și noi ne-am schimbat și sperăm să ținem pasul, pentru că în piața avocaturii, în secolul 21, avangarda setează trend-urile.

Ați participat, în calitate de coordonator de echipă, la cele mai importante proiecte

Am experimentat atât neajunsurile majore ale „Epocii de Aur”, cât și procesul de „reînvățare” inherent anilor 90, iar asta m-a ținut și mă ține în priză. Știu că lucrurile se obțin greu și sunt mereu gata să aloc resurse în mod adecvat.

Administrației trei proiecte pentru România. Toți membrii Consiliului au ascultat cu mare atenție, unii au cerut anumite lămuriri, după care s-au retras spre deliberare.

În seara respectivă, mai precis în acea noapte, în jurul orei 1, a venit Secretarul General al grupului și mi-a comunicat că dintre cele trei proiecte, două au rămas în discuție. Dintre acestea, mi-a cerut să-i spun care este, în opinia mea, cel pe care, dacă aș avea puterea de a decide, l-aș face primul și de ce. Mi-am expus punctul de vedere, cu explicațiile aferente, și, în jurul orei 4 dimineața, mi-a transmis că până ajung la aeroport – avionul fiind la ora 7 – voi avea un răspuns.

Răspunsul a fost scurt și concis: „Dragă Ernest, avem încredere în tine, dar nu uita că alegerea ta costă x milioane de dolari”. Pentru mine a fost o mare satisfacție. Dar știu foarte bine azi, și am știut și atunci, că experiența mea în străinătate mi-a dat și curajul și încrederea în sine de a-mi asuma o astfel de decizie, în acele momente.

Cât de mult și cum vi se pare că au evoluat serviciile de asistență profesională pentru business pe piața locală în ultimii 18 ani?

Au evoluat enorm. Din toate punctele de

publice și private în România, fie de partea guvernului român, fie de partea investitorului. Ați fost martor la felul în care a evoluat totul în jurul nostru. Cine a alterat mai mult economia, societatea, sistemele noastre de valori în general, în ultimii ani – criza, politicianismul, educația din ce în ce mai precară, globalizarea?

Sunt un adversar fățiș al excursurilor contrafactuale. Ce-ar fi fost dacă n-ar fi fost și cine de ce este vinovat. Cred că trebuie să ne uităm la ceea ce este de făcut, la ce soluții sunt, la cine poate să facă ceva. Or, eu cred că sunt oameni competenți, care pot și vor să facă ceva. Trebuie doar încurajați și început cu lucruri mici, chiar în privat. Înțeleg, toată lumea învinuiește statul și sunt multe de invocat, însă, în egală măsură, dacă fiecare dintre noi ar face ce stă în putința lui, la locul lui, ținând cont și de beneficiul comunității, totul ar decurge mai bine.

Sunteți o personalitate complexă, Președinte al Asociației Producătorilor și Importatorilor de Automobile, membru al Camerei Arbitrale a Bursei de Valori București, membru al Corpului de Arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru

Drepturile de Autor, dar și administrator neexecutiv la Hidroconstrucția. Cum și în ce ritm reușiți să acoperiți cu brio atâtea direcții și responsabilități?

Exagerați, nu sunt mult mai ocupat decât sunt alții în epoca noastră. Dacă am o anumită rezistență, sau, cum zic englezii, o formă de resilience, asta vine probabil din istoricul personal, dar și din suportul echipei mele. Personal, am experimentat așadar atât neajunsurile majore ale „Epocii de Aur”, cât și procesul de „reînvățare” inherent anilor '90, iar asta m-a ținut și mă ține în priză. Știu că lucrurile se obțin greu și sunt mereu gata să aloc resurse în mod adecvat.

Sunteți un mare iubitor și cunoscător al vinurilor, dovadă că ați și fondat, acum 7 ani, alături de alți acționari de elită, exigent selectați, Clubul Vinului, o companie de profil care unește licorile exclusiviste de connaisseurii de pe plan local. Și-a găsit, din punctul dumneavoastră de vedere, vinul românesc locul meritat în Europa și în lume?

Mă bucură întrebarea legată de Clubul Vinului. Oricât de mult au încercat unii să speculeze pe seama acestuia, timpul a arătat că era vorba doar de un hobby. Dar nu avem pasiuni legate doar de vinul bun... Fundația Virgil Popovici este, spre exemplu, o organizație foarte activă în susținerea tinerilor juriști. Fundația TRAFIC VERDE la fel, organizație non profit prin care milităm pentru un București cât mai curat și un trafic cu cât mai puțini cai putere. Sunt și alte zone în care m-am implicat, cu speranța ca pot fi de ajutor cuiva aflat în nevoie.

Am aflat că obișnuiți să vă retrageți, când și când, alături de prietenii dumneavoastră, la proprietatea din Delta de la Holbina, pentru câte o partidă interesantă de pescuit. Se „pescuiește” astăzi mai greu afacerile în București decât acolo peștele de apă dulce?

Aș spune că balta are „pește”. Orice lucru este greu de obținut, dar dacă îl faci cu pasiune și seriozitate, într-un final reușești și satisfacția „capturii” este foarte mare.

Cristian Pavel